

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ स॒त्येन॒ रज॑सा॒ वर्त॑मानो निवे॒शय॑न्न॒मृतं॑ म॒र्त्यं च॑ । हिर॒ण्यये॑न
सवि॒ता रथे॑नाऽदे॒वो या॑ति॒ भुव॑ना वि॒पश्यन्॑ । अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीमहे॑
होता॑रं वि॒श्ववै॑दसम् । अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म् ॥ येषा॒मीशे॑ पशु॒पतिः॑
पशू॑नां चतु॑ष्पदामु॒त च॑ द्वि॒पदा॑म् । निष्क्री॑तोऽयं य॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑तु
रा॒यस्पोषा॑ यज॑मानस्य सन्तु ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः ॥ १ ॥

अ॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम् । अ॒पा५ रेता॑सि
जिन्व॑ति । स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवा॑ऽनृक्ष॒रा नि॒वेश॑नी । यच्छा॑नः शर्म
स॒प्रथाः॑ । क्षेत्र॑स्य पति॑ना व॒य५ हि॒ते नै॒व ज॑यामसि । गाम॑श्च
पोष॑यित्वा स नो॑ मृडाती॒दृशे॑ ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः ॥ २ ॥

प्र वः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्व५ ह॒व्यं म॒तिं चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म् ॥
यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नूऽप्य॑न्तर्वि॒श्वानि॑ वि॒द्वना॑ जिगा॑ति ॥
इन्द्रा॑णीमा॒सु ना॑रि॒षु सु॒पत्नी॑म॒हम॑श्रवम् । न ह्य॑स्या अप॒रञ्चन॑
ज॒रसा॑ मर॑ते पतिः ॥ इन्द्र॑ वो वि॒श्वत॑स्प॒रि हवा॑महे जने॑भ्यः ।
अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः॑ ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः ॥ ३ ॥

आप्या॑यस्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वतः॑ सोम॒ वृष्णि॑यम् । भवा॒ वाज॑स्य

सङ्गथे॥ अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अब्रवीदन्तर्विश्वा॑नि भेष॒जा। अ॒ग्निं च॑
वि॒श्वश॑म्भुव॒माप॑श्च वि॒श्वभे॑षजीः। गौरी मि॒माय॑ सलिलानि॒ तक्ष॑ती।
एक॑पदी द्विपदी॒ सा चतु॑ष्पदी। अ॒ष्टाप॑दी॒ नव॑पदी॒ बभू॑वुषी॑।
स॒हस्रा॑क्षरा पर॒मे व्यो॑मन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्धु॑यस्वाग्ने॒ प्रति॑जागृह्येनमिष्टापूर्ते॒ स॒सृ॑जेथाम॒यं च॑। पुनः॑
कृ॒ण्व॑स्त्वा॒ पित॑रं॒ युवा॑नम॒न्वाता॑सी॒त्वयि॑ तन्तु॒मेत॑म्॥ इ॒दं
विष्णु॑र्विच॒क्रमे॑ त्रेधा निद॑धे प॒दम्। समू॑ढमस्यपा॒सु॒रे॥ विष्णो॑
र॒राट॑मसि॒ विष्णोः॑ पृ॒ष्ठम॑सि॒ विष्णोः॑ श्र॒त्रे॒स्थो॒ विष्णोः॑ स्यूर॑सि॒
विष्णो॑र्ध्रु॒वम॑सि॒ वैष्ण॑वम॑सि॒ विष्ण॑वे त्वा।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥

बृह॑स्पते॒ अति॒यद॒र्यो अ॒र्हा॑द्विमद्विभाति॒ क्रतु॑म॒ञ्जने॑षु। यद्दी॒दय॑च्छ॒वंस॑र्त॒-
प्रजा॑त॒ तद॑स्मासु॒ द्रवि॑णं धेहि चि॒त्रम्॥ इन्द्र॑मरुत्व इ॒ह पा॑हि॒ सोमं॑
यथा॑ शा॒र्या॒ते अपि॑बः सु॒तस्य॑। तव॑ प्रणी॑ती॒ तव॑ शूर॒शर्म॑न्नावि॒वास॑न्ति
क॒वयः॑ सु॒य॒ज्ञाः॥ ब्रह्म॑ज॒ज्ञानं॑ प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्वि॒सी॒मतः॑ सु॒रुचो॑ वेन
आ॒वः। स॒बु॒ध्रिया॑ उप॒मा अ॑स्य वि॒ष्टाः स॒तश्च॑ योनि॒मस॑तश्च॒ विवः॑॥
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शंयो॒रभि॑स्रवन्तु
नः॥ प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॑तानि॒ परि॑ता ब॒भूव॑।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्।

इ॒मं य॑मप्र॒स्तर॑माहि॒ सी॒दाऽङ्गि॑रोभिः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑। आ॒त्वा
म॒न्त्राः क॑वि॒श॒स्ता व॑हन्त्वे॒ना रा॑जन् ह॒विषा॑ मादयस्व॥

अधि॑देवता प्रत्यधि॑देवता स॒हिता॑य शनैश्च॒राय॑ नमः॥७॥

क॒या न॑श्चि॒त्र आ॑भु॒वदू॑ती स॒दावृ॑धः स॒खा। क॒या श॑चि॒ष्ठया॑ वृ॒ता।
आऽय॒ङ्गैः पृ॒श्नि॒र॒क्र॒मी॒द॒स॒न॒न्मा॒तरं॑ पुनः। पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त्सु॑वः।

यत्ते॑ दे॒वी नि॒रु॒ति॒रा॒ब॒बन्ध॑ दामं ग्री॒वास्व॑वि॒च॒त्यम्। इ॒दं ते॒
तद्वि॒ष्या॒म्यायु॑षो न म॒ध्या॒द॒थाजी॑वः पि॒तुम॑द्धि प्रमु॒क्तः॥

अधि॑देवता प्रत्यधि॑देवता स॒हिता॑य रा॒हवे॑ नमः॥८॥

के॒तुं कृ॑ण्वन्न॒के॒तवे॑ पेशो॑ म॒र्या अपे॑शसे॑। समु॒षद्वि॑रजायथाः॥ ब्र॒ह्मा
दे॒वानां॑ प॒द॒वीः क॑वी॒नामृ॑षि॒र्वि॒प्रा॑णां म॒हिषो॑ मृ॒गाणा॑म्। श्ये॒नो
गृ॒ध्राणा॑ꣳ स्व॒धि॒ति॒र्वना॑नाꣳ सोमः॑ प॒वि॒त्रम॒त्येति॑ रेभन्। (ऋक्)
सचि॑त्र चि॒त्रं चि॒तयन्॑ तम॒स्मे चि॒त्रक्ष॑त्र चि॒त्रत॑मं वयो॒धाम्। च॒न्द्रं
र॒यिं पु॑रु॒वीरं॑ बृ॒हन्तं॑ च॒न्द्रच॑न्द्राभिर्गृ॒णते॑ यु॒वस्व॥

अधि॑देवता प्रत्यधि॑देवता स॒हिता॑य के॒तवे॑ नमः॥९॥

॥ॐ आ॒दि॒त्यादि॑ नवग्रहदे॒वता॑भ्यो नमो॒ नमः॑॥

॥ॐ शा॒न्तिः शा॒न्तिः शा॒न्तिः॑॥